

Jeg mangler stadig væk svar på, og det tager jeg egentlig som udtryk for, at skatteministeren ikke kan svare på, hvorvidt et sådant eksempel burde være, skal være eller vil være skattepligtigt. Det synes jeg egentlig illustrerer sagens kerne, nemlig det problematiske i, at vi her i Folketinget siger, at vi har nogle regler, og dem kan vi godt nok ikke selv forstå, men så må befolkningen jo løbe risikoen og se, om de bliver straffet eller ej. Altså jeg synes, det er en problematisk at forholde sig til sådan en problemstilling, når det er nogle ting og sager, som foregår hver eneste dag ude i den danske befolkning.

Kunne man i det mindste ikke for at få afmystificeret området ved at imødekomme Det Radikale Venstre og måske også andre partier her i Folketinget ved at følge det bud på, hvad man kunne gøre, nemlig såfremt det skønnes nødvendigt, at man i stedet for lovgivning eventuelt kunne overveje en tydeliggørelse af praksis eller information om, at almindelige vennetjenester efter praksis ikke beskattes?

Kunne man få en bekræftelse fra skatteministeren på, at man vil tage initiativ til en sådan form for oplysningskampagne? Så kan vi komme fordomme til livs og også i den sidste ende få gjort op med en del af det, som jeg faktisk mener regeringspartierne har givet anledning til at definere som et helt nye begreb i skattelovgivningen, nemlig det følelsesmæssige skattetryk.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Taletiden er udløbet for længst.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg takker for den radikale ordførers klarificering af spørgsmålet om svigermors bordplade. Vi ser ens på den sag, kan jeg forstå, og det er jeg glad for. Det tror jeg også vi i øvrigt gør, for dette med vennetjenester og beskatning hænger ikke sammen.

Jeg hører ikke til dem, som vil indlede en heksejagt på beskatning af vennetjenester. Det har jeg tidligere sagt, det vil jeg gerne gentage, og så vil jeg i øvrigt foreslå, at vi fortsætter den nærmere definitionsudveksling i Skatteudvalget.

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Nu er der noget, der tyder på, at det nemt kan lade sig gøre. Vi fik jo et klart svar fra skatteministeren om, at det her ikke var skattepligtigt.

Hvorfor kan vi så ikke gå videre ad den vej og få klare linjer på det her område, når nu det kunne lade sig gøre? Jeg går ud fra, at det i øvrigt omfattede det med, at hvis det var en større renovering af køkkenet hos svigermor, så var det heller ikke skattepligtigt. Så har vi fået det klare signal fra skatteministeren her fra Folketingets talerstol, at det ikke er noget, der skal beskattes. Fint nok.

Men jeg spurgte faktisk om en ting mere, nemlig om skatteministeren vil tage initiativ til en informationskampagne, som kunne være med til at udrydde usikkerheden, en informationskampagne, der lægges op til og indirekte opfordres til – sådan opfatter jeg det – i den rapport, som ligger til grund for den debat, vi har i dag.

Kan vi få et svar fra skatteministeren, ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg siger også tak for det sidste indlæg. Den inspiration, det giver, vil jeg tage med mig i udvalgsarbejdet, som jeg håber på at vi alle sammen vil bidrage konstruktivt til. Jeg tror, at når det udvalgsarbejde er overstået, så ved vi meget mere om, hvad vi skal og bør gøre.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning:

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 77: Forslag til lov om ændring af ligningsloven og personskatteloven. (Fradragsret for selvstændigt erhvervsdrivendes sundhedsbehandlinger).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 7/11 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Andersen (V):

Nærværende lovforslag er en udmøntning af regeringens aftale med Dansk Folkeparti om finansloven for 2003. Lovforslaget sikrer, at selvstændigt erhvervsdrivende opnår samme rettigheder, som blev indført for arbejdstagere tidligere i år.

I sommer gennemførte Folketinget en lov, som sikrede medarbejderne skattefrihed for arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger. Dette skete i høj grad for at tilskynde virksomhederne i Danmark til at påtage sig et større socialt ansvar. Samtidig sikrede det mulighed for, at medarbejderne hurtigst muligt kan vende tilbage til arbejdet, og derved risikerer de ikke at miste både arbejdsevne og livskvalitet ved at stå urimeligt længe på venteliste til den nødvendige behandling.

Med det nærværende lovforslag sikres selvstændigt erhvervsdrivende en tilsvarende fradragret i deres personlige indkomst. Dette er efter Venstres mening kun ret og rimeligt. Også, eller måske specielt, selvstændigt erhvervsdrivende har et stort behov for en hurtig og relevant behandling, hvis uheldet er ude. Oftest vil den erhvervsdrivendes virksomhed være helt og holdent afhængig af ejerens arbejdsindsats, og derfor kan lang tid uden arbejdsevne være direkte katastrofal for mange selvstændigt erhvervsdrivende.

Tilsvarende den førnævnte lov om skattefrihed for arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger dækker dette lovforslag både sundhedsforsikringer og direkte betalte behandlinger.

Man skal selvfølgelig være meget opmærksom på risikoen for utilsigtet udnyttelse af en sådan ordning. Derfor virker både kravet om, at medarbejderen skal være tilbudt tilsvarende ordning, og kravet til en minimumsarbejdsindsats som både nødvendigt og rigtigt.

Der er dog enkelte detaljer, som jeg kan forstå at vi stadig væk skal have på plads i udvalgsarbejdet, men Venstre er generelt meget positiv over for lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg bed mærke i, at Venstres ordfører i sit indlæg sagde, at det her gik ud på at give selvstændigt erhvervsdrivende samme rettigheder som lønmodtagerne, altså ifølge den lov, vi vedtog i sidste samling.

Så er det, jeg ikke kan forstå, hvorfor Venstre og regeringen synes, at arbejdsgiverne skal have lov til at sortere medarbejderne ud fra et anciennitetskrav, mens det samme anciennitetskrav ikke gælder for den selvstændigt erhvervsdrivende. Derfor tror jeg, det er helt bevidst, når der i lovforslaget netop ikke står noget om ligestilling eller samme krav, men står, at de ikke skal stilles dårligere end lønmodtagerne. Det bliver de heller ikke. De bliver stillet langt bedre.

Kl. 16.35

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu kan man jo mene, hvad man vil, om princippet med at have sådanne private sundhedsordninger. Men jeg vil godt spørge Venstres ordfører, når nu det ligger Venstre sådan på sinde, at man skal have sundhedsordninger for medarbejderne og nu også for de selvstændigt erhvervsdrivende, hvordan det så kan være, at man laver den grundlæggende opdeling i samfundet af dem, der har adgang til en sådan ordning. En opdeling i dem, som er på arbejdsmarkedet, og hvis arbejdsgiver vil være med til sådan en ordning, og dem, som aldrig nogen sinde kommer i nærheden af sådan en ordning, nemlig dem, der står uden for arbejdsmarkedet, de arbejdsløse, pensionisterne, de studerende osv.

Hvordan kan det være, at Venstre vil være med til sådan en opdeling af befolkningen i et A-hold og et B-hold?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Til SF's ordfører, som spørger til opdelingen af mennesker i A-hold og B-hold, så er udgangspunktet for det her, at nu vil vi give de selvstændigt erhvervsdrivende en mulighed for fradrag, således at de kan komme hurtigt tilbage på arbejdet, i lighed med det vi indførte før sommerferien, hvor medarbejdere ikke skulle beskattes af en sundhedsbehandling, som deres arbejdsgiver havde betalt. Det var den urimelighed, vi gjorde op med før sommerferien, og jeg mener ikke, at man opdeler i A- og B-hold. Det her er en yderligere mulighed, og i øvrigt har vi det offentligt finansierede sundhedsbehandlingssystem som garant, og det vil jeg også gerne bakke op om.

Så omkring anciennitetskravet: Det her er en mulighed for en selvstændigt erhvervsdrivende for at få fradrag for de nødvendige udgifter, der kan være i forbindelse med at sikre sig, at man

fortsat kan have en virksomhed og en velfungerende virksomhed. Så jeg mener ikke, at når man er inde og stille krav, at det så er generelle krav. Man skal ikke gøre forskel på de enkelte medarbejdere, men man kan godt stille anciennitetskrav i lighed med den ordning, man har for medarbejderaktier. Og den er ikke anderledes i forhold til tidligere.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg kan berolige hr. Hans Andersen med, at jeg fuldstændig har forstået, at det drejer sig om at give selvstændigt erhvervsdrivende denne her mulighed.

Men mit spørgsmål var sådan set et andet. Mit spørgsmål var: Hvordan kan det være, at Venstre støtter et forslag, som deler befolkningen op i et A-hold, som består af de selvstændigt erhvervsdrivende, som forslaget her omfatter, samt de medarbejdere, som er så heldige, at de kommer ind under regeringens forslag fra foråret, og så et B-hold, som består af de mange mennesker i det her samfund, som står uden for arbejdsmarkedet, af pensionisterne, af de studerende, af de arbejdsløse, som altså ikke får mulighed for det, som i Venstres øjne er et gode?

Man giver altså nogle fordele til en lille gruppe af befolkningen, mens man holder en anden gruppe af befolkningen uden for. Hvordan kan Venstre støtte sådan en idé?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg takker for svaret, for det stod jo lysende klart, at Venstre synes, at det er i orden, at man gør forskel på medarbejderne og direktørerne, altså at det er i orden, at det hierarki, der ifølge Venstre skal være mellem indianere og høvdinge, også gælder sundhedsbehandling. Det er dog klar tale.

Der er desuden en udvikling i den her med, at man har et standpunkt, til man tager et nyt, for i oktober 2001, da Venstre og De Konservative foreslog en skattefritagelse, skulle det gælde alle medarbejdere; der måtte ikke være nogen skævvridning. Da vi så fik lovforslaget i sidste samling i februar 2002, så måtte man godt plukke i medarbejderne. Men vi har tydelige svar liggende også fra dengang på, at skatteministeren og regeringen, Venstre og De Konservative ikke ville lave ordningen for selvstændige.

Det var i februar 2002, og nu, ikke engang et halvt år efter, at loven er blevet vedtaget, vil

man godt for selvstændige. Det er da virkelig at have et standpunkt, til man tager et nyt.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg synes, det er overordentlig positivt, at vi med dette lovforslag kan gøre det muligt for de selvstændigt erhvervsdrivende at fradrage udgifter til sundhedsbehandling og forsikringsordninger, at gøre det muligt for, at de kan passe deres virksomhed, men også, som vi gjorde i foråret, gøre det muligt, at virksomhederne i større grad påtager sig et socialt ansvar.

Kl. 16.40

Denne supplerende mulighed vil jeg meget gerne være med til at indføre og gøre mulig. Jeg synes, det gør det samlede samfund bedre, og vi gør det her ved at sige, at det sociale ansvar kan virksomhedsejere påtage sig. Punkt et ved at lade deres medarbejdere være omfattet af sundhedsforsikringen, og punkt to ved at de også selv har mulighed for at få fradrag for udgifter til sundhedsbehandling. Så det er ikke noget med at gøre forskel.

Det er noget med at give en mulighed, som ikke var til stede før, hvor man blev straffet for at modtage en sundhedsbehandling, fordi man ville tilbage på arbejde hurtigst muligt. Lønmodtagere oplevede det i den grad som at blive straffet, og det var det, lovforslaget i foråret gjorde op med. Derfor synes jeg stadig væk, det her er en fantastisk mulighed.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Én ting er, at man over et par år skifter standpunkt sådan en tre-fire gange, men at man gør det inden for få minutter, gør det altså ikke nemt at diskutere.

For et øjeblik siden tilstod Venstre, at det her skabte forskel, men Venstre indvilgede i, at det var en god idé. Det er jo fair nok, det er en politisk holdning.

Men nu står Venstres ordfører og siger, at det ikke er tilfældet. Det er det, der er tilfældet. Der stilles ikke samme krav til de medarbejdere, der skal være omfattet af en sundhedsforsikring, og den selvstændigt erhvervsdrivende, som skal være omfattet af en forsikring.

Så har jeg lidt svært ved at forstå, at det her nu skulle være et udtryk for virksomhedernes sociale ansvar. Jeg må minde Venstres ordfører om, at for et halvt års tid siden mente Venstre-skatteministeren, at det her var en rent privat

udgift, helt privat. Det ligger som bilag til det lovforslag, vi vedtog i foråret, det er bilag 11, og det er spørgsmål 5, hvis man har lyst til at slå det op.

Der står det klokkeklart, at det her – den selvstændigt erhvervsdrivendes forsikringsordning – er en privat udgift. Jeg har svært ved at se, at det skulle være et udtryk for, at virksomheden viser det sociale ansvar.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg må sige, at jeg deler den foregående talers undren, for i min ordbog er der en meget klar definition af, hvad det er at gøre forskel.

Man støtter et forslag, som giver et tilbud til én gruppe, nemlig de selvstændigt erhvervsdrivende, det er det, der ligger i det her forslag. Man har givet et tilsvarende tilbud til en anden gruppe, nemlig de medarbejdere, der er så heldige, at deres virksomhedsledelse vil tilbyde dem det.

Men man giver ikke det tilbud til en tredje gruppe, som er de mange mennesker, der står uden for arbejdsmarkedet, de arbejdsløse, de studerende, pensionisterne. De får ikke det her tilbud. Det kan godt være, at det i hr. Hans Andersens ordbog ikke er at gøre forskel.

Men jeg vil godt bede hr. Hans Andersen om at prøve at finde bare ét menneske uden for det her rum, som vil kunne begribe, at det ikke er at gøre forskel at give et tilbud til én gruppe uden at give det til en anden.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Til hr. Morten Homann: Hvis arbejdsgiveren skal have fradrag for disse udgifter til sundhedsbehandling, til sundhedsforsikringer, så fremgår det klart, at tilbuddet også skal være givet til medarbejderne. Det er jo et af principperne, at det tilbud skal være givet til medarbejderne.

Til fru Sandy Brinck: Vi er så åbenbart grundlæggende uenige, for vi synes, at det skal være muligt for arbejdsgiverne at have fradrag for de udgifter, de har for at kunne passe deres arbejde, for at kunne drive deres virksomhed videre. Jeg synes, det er en fornuftig ordning, og vi ligestiller i højere grad med hensyn til de muligheder, vi har givet medarbejderne, og de muligheder vi nu giver de selvstændigt erhvervsdrivende, så jeg synes sådan set, de ting hænger fint sammen.

Formanden:

Fru Sandy Brinck som ordfører.

Sandy Brinck (S):

Da vi i sidste samling behandlede det lovforslag, som er grundlaget for det, vi nu behandler, gjorde regeringen og regeringspartierne et stort nummer ud af, at arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer var udtryk for virksomhedernes sociale ansvar. Derfor skulle det være skattefrit, så man kunne motivere til dette såkaldte sociale ansvar.

Den argumentation kan regeringen ikke dække sin liberalisme ind under denne gang. En direktørs private sundhedsforsikring, som han i dag ikke skal svare skat af, men efter forslaget nu skal have skattefradrag for, det har intet med socialt ansvar at gøre. Det er derimod endnu en skævvridning af den lighed, vi i Socialdemokratiet ønsker i den danske sundhedsbehandling. Det er dybt tragisk at se regeringen og Dansk Folkeparti skære endnu en skive af vores frie og lige sundhedsbehandling væk.

Kl. 16.45

Som Socialdemokrater er vi inderligt imod grundtanken bag forslaget, nemlig at folk på arbejdsmarkedet skal prioriteres før pensionister og børn i sundhedsbehandling, uanset hvem der egentlig er mest syg.

Beskeden fra regeringen og Dansk Folkeparti til den syge pensionist er, at det godt nok også er synd for Dem, fru Hansen, men nu er det jo bare sådan, at De ikke er til nogen nytte på arbejdsmarkedet, så er De venlig at vente, mens vi behandler direktør Petersen.

Det er regeringens og Dansk Folkepartis kynisme skåret ud i pap, og det er sørgeligt at se at det grundlæggende princip om lige adgang til sundhedsbehandling blive undermineret og endnu mere sørgeligt at se, at det sker uden at indhente vælgernes accept.

Det er dog et væsentligt spørgsmål, så væsentligt, at man må formode, at det indgår i en valgkamp, og det gjorde det sådan set også. Venstre skrev bl.a. i sit finanslovpoplæg lige før valget:

»Venstre ønsker ikke et forsikringssystem til finansiering af det danske sundhedsvæsen.«

Så er det mig altså stadig en gåde, hvorfor i alverden logisk tænkende mennesker så laver en skatteordning, som tilskynder til Forsikringsdanmark. Venstre sagde altså ét for at få magten og gør så det stik modsatte, når man har fået magten.

I Socialdemokratiet har vi meget svært ved at forstå, at skatte kroner skal bruges til at plukke de heldige patienter ud med baggrund i deres samfundsmæssige nytte frem for at lade behandlingen afhænge af sygdommen.

Det kan ikke siges stærkt nok. Som Socialdemokrater vil vi ikke være med til at bruge fælleskabets penge til at springe 75-årige fru Pedersen og 7-årige Louise over, for at direktøren kan komme til først.

En ting er, at det borgerlige Danmark synes, det er helt fint, at man privat betaler for at få en behandling på et privat hospital, men en anden ting er at bruge alle os andre til at betale for den særbehandling.

Det er usolidarisk, og det bygger på det menneskesyn, at vi alle sammen skal vurderes ud fra vores økonomiske nytteværdi. Vi synes, det er dybt usympatisk. Vi kan ikke støtte lovforslaget. Og sig så ikke, at der ikke er forskel i dansk politik!

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg vil gerne spørge fru Sandy Brinck, om det ikke er rigtigt, at da vi i november sidste år overtog regeringsmagten, havde man et sundhedsvæsen med alenlange ventelister, og at vi på flere forskellige måder skulle forsøge at bidrage til at nedbringe de ventelister, og at det første, vi gjorde, var at tilføre 1,5 mia. kr. til det offentlige sundhedsvæsen, og med tøvende støtte fra Socialdemokratiet fik opbakningen til det, og at de nu er i gang med at virke, og det går fremad, men at dette er et supplement.

Kan vi ikke også være enige om, at vi af alle kræfter skal forsøge at få nedbragt ventelisterne, som vi ikke kan være tjent med i Danmark?

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg blev utrolig glad, og det gjorde Dansk Folkeparti også, da vi så, at selvstændigt erhvervsdrivende nu også kan få sundhedsbehandlinger på samme måde, som vi gjorde i L 97, og det undrer mig gang på gang og atter og atter, at hver eneste gang det drejer sig om selvstændige, bliver der talt om, at nu får de fortrinsret, eller også har vi A-, B- og C-hold.

Jeg vil gerne spørge, om folk, der er selvstændige, alle sammen er sådan en flok direktører med flere hundrede millioner kroner på lom-

men. Jeg har da lidt på fornemmelsen, at mange af de selvstændige, vi har i det her land, er på C-holdet – helt nede på C-holdet. Og så har de for øvrigt ansvaret for momsindbetalinger og for lønninger og alt det andet, der skal være i en virksomhed.

Så tænk, jeg synes, vi for en gangs skyld nu ligner to grupper, nemlig dem, der er medarbejdere, og så dem, der er selvstændige. Og hvor er jeg glad for det. Jeg ved, at rundt om i landet sidder der nu mange små selvstændige og klapper i deres små hænder – det kan jeg godt sige til fru Sandy Brinck – over, at det her forslag kommer ind i Folketinget og bliver behandlet. Hvor har vi trængt til det.

Kl. 16.50

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Først til Venstres ordfører: Den debat havde vi jo også under behandlingen af det seneste lovforslag, og vores svar er stadig væk, at det her hjælper ikke på ventelisterne. Det flytter sundhedspersonale fra det offentlige og over i det private sundhedsvæsen, og det vil vi ikke være med til. Vi vil hjertens gerne fra socialdemokratisk side, som Venstres ordfører også selv kom frem til, hjælpe med til at gøre alt det bedste for det danske offentlige sundhedsvæsen, men vi vil ikke være med til at skævvride.

Og til Dansk Folkepartis ordfører, som påpeger, at hun er lige så glad denne gang som sidste gang, må jeg bare sige, at kursen for Dansk Folkeparti i forhold til det her lovforslag jo har været noget slingrende. Jeg har stadig væk citatet fra fru Colette Brix den 9. marts, hvor fru Colette Brix siger til Ritzau:

»Jeg er chokeret over, at lovforslaget overhovedet kunne lægges frem. Det betyder, at en syerske med en ryglidelse skal være med til at betale for, at en direktør med den samme lidelse kan komme forrest i køen. Det vil vi simpelthen ikke være med til.«

Det var fru Colette Brix, der sagde det den 9. marts til Ritzau. Så al den der glæde, som har været der tidligere og åbenbart er bestandig, har i hvert fald ikke været der, når man har talt ud til folket via medierne, og det forstår jeg simpelt hen ikke. Jeg forstår ikke, at Dansk Folkeparti vil være med til at sætte pensionisterne bagest i køen. Det troede jeg ikke var Dansk Folkepartis politik, men det må jeg konstatere at det er.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Til fru Sandy Brinck: Jeg vil gerne bede om en bekræftelse på, om ikke målet må være at få flest mulige sundhedsbehandlinger i Danmark. Det kan foregå i offentligt regi offentligt finansieret. Det kan foregå på privathospitaler. Målet må være at få flest mulige sundhedsbehandlinger, og det er ikke bare et spørgsmål om at flytte personale fra offentligt til privat regi.

Man kan godt opnå flere effektiviseringer i det offentlige og private sundhedsvæsen. Der er flere personalegrupper, der kan komme ind i sundhedsvæsenet, både offentligt og privat, og derved kan vi opnå flere sundhedsbehandlinger. Det må være det, der er formålet, så vi kan få bragt de ventelister ned, der gennem mange, mange år er blevet alt, alt for lange, og det her er et forslag, der kan bidrage til det. Jeg håber på, vi kan blive enige om, at det er den vej, vi skal.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jamen vi vender tilbage til det gode gamle hele tiden, alt det gamle, Ritzau, og hvad blev der udtalt med syersken osv. Vi fik et rigtig godt forslag i L 97.

Og vil jeg sige til fru Sandy Brinck: Lad nu være med at vende verden om. Der er jo ikke nogen, der ønsker, at hverken syersker eller arbejdsmænd eller nogen andre skal komme bagest i køen. Kan fru Sandy Brinck finde nogen beviser på, at de er kommet det? Nej, det kan fru Sandy Brinck ikke. Og hvis det kom på bordet, at det var sådan, at alle syerskerne med ryglidelse måtte over til hjørnet og vente, fordi selvstændige måske kom på hospitalet før dem, så tror jeg meget hurtigt, der ville blive gjort et eller andet. Lad være at spille det spil udadtil, det duer ikke længere.

Nu kommer der nogle mennesker med i et lille forslag her, og de råber hurra derude. Prøv dog at komme en lille bitte smule med, og sig, at der også er små selvstændige i det her land, der gør et stort stykke arbejde hver dag. De kommer med. I det her forslag, L 77, der ligger til os i dag, står der jo netop: Fradragsret for selvstændigt erhvervsdrivendes sundhedsbehandlinger. Der står ikke alle mulige andre ting, så lad os da behandle det, der er her. Det er for små selvstændige.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Ja, jeg skal love for, at humøret er højt.

Til hr. Hans Andersen vil jeg sige: Målet for Socialdemokratiet er, at patienter skal behandles afhængigt af deres sygdom, ikke afhængigt af, hvor mange penge de har på bogen, og ikke afhængigt af, hvilken status de har i samfundet, om de er på arbejdsmarkedet eller ej. Det er et helt grundlæggende og fasttømret princip for os, det er det ikke for Venstre, og derfor er vi jo sikkert på hver sin side vældig glade for, at der faktisk er forskel i dansk politik.

Kl. 16.55

Til fru Colette Brix: Jamen vi er så bare uenige i, at det er et rigtig godt forslag. Det er vi meget uenige i. Men jeg må stadig væk stille mig dybt undrende over for, at Dansk Folkeparti som den lille mands parti synes, det er i orden, at man her laver en ordning, hvor man ikke engang stiller samme krav.

Det er jo ikke de samme krav, det er jo ikke ligestilling. Det er faktisk et spørgsmål om, at den selvstændigt erhvervsdrivende får nogle bedre muligheder end medarbejderen. Og hvis det er den måde, man synes folk skal behandles på i det her samfund, så synes jeg, at man skal sige det højt og klart, som Venstre har gjort det. Det er fair nok, vi er bare uenige.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg kan kun glæde mig over, at Socialdemokratiet dog ville være med til at stemme for de 1,5 mia. kr. til øget sundhedsbehandling i Danmark, og jeg kan beklage, at de ikke vil være med til at fortsætte udviklingen med, at vi selvfølgelig skal have behandlet flere mennesker i det danske sundhedsvæsen. Denne mulighed ville være større, hvis man gik ind for dette forslag.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jeg vil sige til fru Sandy Brinck, at vi to ikke er enige i det her, og at vores partier ikke er enige. Det er der ikke noget at gøre ved, vi skal heller ikke være enige i alt, for så er der jo ikke nogen debat.

Der er slet ikke nogen i Dansk Folkeparti, der ønsker, at der skal være en forskelsbehandling, men der er nogle i Dansk Folkeparti, der ønsker, at selvstændige også skal have en mulighed for at kunne gøre det samme, som vi gjorde i det

forslag, der hed L 97. Derved lander den, sådan er det.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Til Venstres ordfører må jeg sige, at selv om man gentager ting mange gange, bliver de ikke rigtige af det. Der bliver ikke flere læger, og der bliver ikke flere sygeplejersker af, at de bliver private. De bliver bare flyttet fra det offentlige over i det private. Derfor synes jeg, det er lidt underligt, at Venstres ordfører synes, man skal gøre noget for det danske sundhedsvæsen. Jeg bed meget mærke i, at der blev sagt det danske sundhedsvæsen.

Se, for mig er det danske offentlige sundhedsvæsen et sundhedsvæsen, som samtlige danske borgere har lige og fri adgang til, og det gør man ikke noget for med det her forslag. Her gør man noget for det private sundhedsvæsen, som nogle har adgang til, og som nogle oven i købet skal begunstiges med skattefradrag for at anvende. Det er ikke vores politik.

Så siger fru Colette Brix, at Dansk Folkeparti ikke ønsker forskelsbehandling.

Ja, så er det altså svært at finde ord. Hele det her lovforslag og det, som det her lovforslag bygger på, er forskelsbehandling. Hvis vi bare tager det lovforslag, vi har i dag om de selvstændige, er der jo en grund til, at skatteministeren ikke skriver, at det er et spørgsmål om ligestilling af medarbejdere og selvstændige. Næ, skatteministeren skriver meget velvalgt, at de selvstændige ikke bliver stillet dårligere end medarbejderne.

Hvorfor gør han det? Ja, det gør skatteministeren selvfølgelig, fordi der ikke stilles de samme krav, og det kan man også se af høringsvarerne. Medarbejderne kan man stille anciennitetskrav til, de skal have været der x antal år, men det skal direktøren ikke, så hvis Dansk Folkeparti virkelig mente, hvad de stod og sagde heroppe for et øjeblik siden, er der noget, der skal rettes i det lovforslag, og det må man jo så gøre sammen med sin samarbejdspartner, regeringen.

Formanden:

Hr. Mikkel Dencker som ordfører.

Mikkel Dencker (DF):

For Dansk Folkeparti er det her en glædens dag, hvor vi førstebehandler dette lovforslag. Vi ser ligeledes frem til andenbehandlingen og med

endnu større forventning frem til tredjebehandlingen, hvor vi sammen med regeringen vedtager dette lovforslag.

Efter vores opfattelse er der tale om, at vi i dag vil give selvstændigt erhvervsdrivende samme mulighed, som lønmodtagere fik, da vi sammen med regeringen i foråret vedtog L 97.

For os er det helt naturligt at ligestille eller sagt med andre ord at opgradere de selvstændigt erhvervsdrivende til at have samme muligheder som lønmodtagere, og derfor er vi meget glade for at kunne være med til at gennemføre dette lovforslag.

Kl. 17.00

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu havde vi fornøjelsen af fru Colette L. Brix for et øjeblik siden. Jeg vil godt høre Dansk Folkepartis ordfører, hvordan man kan støtte et forslag, som betyder, at det kan være, at den selvstændige kan komme foran i køen, det kan også godt være, at nogle af den selvstændiges medarbejdere kan komme foran i køen, men de, som ikke får nogen rettigheder ud af det her, det er børn, det er studerende, det er arbejdsløse, det er pensionister. Hvordan vil man forsvare et forslag, som presser f.eks. pensionister ned bag i køen på noget så afgørende, noget så grundlæggende som sundhedsbehandling?

Det synes jeg er meget svært at forstå hvorfor Dansk Folkeparti kan lægge stemmer til.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg fortsætter dér, hvor diskussionen med fru Colette L. Brix fra Dansk Folkeparti slap. Hvordan kan Dansk Folkeparti synes, det er o.k., at arbejdsgiverne skal have lov til at sortere i deres medarbejdere ved at sortere efter anciennitet, når det ikke er det krav, man stiller til arbejdsgiveren selv? Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Advokatsamfundet påpeger netop i deres høringsvar, at den mulighed er der, at anciennitetskravet formulingsmæssigt er så uklart, at en selvstændig kan lave en ordning for sig selv og så i øvrigt stille et anciennitetskrav til sine medarbejdere på 40-50 år. Det udhuler jo hele tanken, hvis man skal forstå Dansk Folkeparti, som jo i det hele taget med sin medvirken er med til at skabe forskel. Men hvis vi så går med på tanken om, at Dansk Folkeparti her vil lave en ligestilling mellem to grupper på arbejdsmarkedet, så er det ikke lykkedes særlig godt.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Hr. Morten Homann spørger, hvordan Dansk Folkeparti kan støtte dette lovforslag, som presser studerende og børn og pensionister bagud i køen. Var det ikke sådan, det blev sagt? Der er ingen, der bliver presset bagud i nogen kø. Hr. Morten Homann vender jo fuldstændig det hele på hovedet her.

Det er jo netop sådan, at for hver gang denne ordning benyttes, så er der en person, der ryger ud af køen til den offentlige sygebehandling. Det må jo nødvendigvis betyde, at alle, som stod i køen bag den person, der træder ud, rykker en plads frem. Derfor rykker Louise på 7 år, fru Jensen på 80 og den studerende så en plads frem.

Så det er en helt omvendt argumentation, hr. Homann bruger. Det forstår vi slet ikke noget af.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil gerne give hr. Mikkel Dencker en uforbeholden undskyldning. Der er selvfølgelig ikke tale om med det her forslag, at pensionister osv. ryger bag i køen. Nej, der er tale om, at selvstændigt erhvervsdrivende ryger *foran* i køen.

Resultatet er det samme. Pensionisterne får sværere ved at få den sundhedsbehandling, som de har krav på. For det, der bliver lagt vægt på, og det, der bliver fordelt sundhed efter, er ikke, hvor syg man er, eller hvor store behov man har, nej, det er et spørgsmål om, hvad det er for en position, man har, hvad det er for et job, man har.

Og det er jo ikke sådan, at man hokuspokus ved at vedtage det her forslag får køen til at forsvinde. Nej, man kan måske få den fordelt ud på to køer til to forskellige sundhedssystemer og administrere dem samtidig. Men der er stadig væk kun et bestemt antal læger, der er stadig væk kun et bestemt antal sygeplejersker til at foretage de operationer og de behandlinger, som skal laves.

Så nej, det er ikke et spørgsmål om, at der bare bliver flere behandlinger til alle. Det er et spørgsmål om, at den selvstændigt erhvervsdrivende kommer foran i køen og på den måde skubber pensionisten og den studerende bagud.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu ved jeg ikke lige, hvorfor Dansk Folkepartis ordfører ikke svarede mig, for jeg tror sådan set,

der var tid nok, men muligheden skal da selvfølgelig komme igen.

En ting er, at jeg ikke forstår Dansk Folkeparti med de holdninger, man ellers siger ude i forsamlingshusene, at man har, overhovedet kan støtte denne her generelle forskelsbehandling med at hive folk på arbejdsmarkedet ind forrest i køen. Men hvis man går med på ideen og siger o.k. og så kigger på det her konkrete lovforslag, hvor Dansk Folkeparti åbenbart mener, at man nu har fået en ligestilling mellem selvstændigt erhvervsdrivende og almindelige lønarbejdere, så er der altså sket den fejl, at der ikke stilles samme krav. Og det er helt i orden, hvis det er sket sådan vupti en sen nattetime i en forhandling.

Kl. 17.05

Man må bare erkende, at den fejl er der, og derfor skal jeg spørge, om Dansk Folkeparti vil præcisere det, for jeg bliver ikke særlig tryk, når ministeren over for Dansk Advokatsamfunds påpeging af den her fejl svarer, at han sådan set bare forudsætter, at de opfører sig ordentligt. De sætter ikke et anciennitetskrav på 50 år, de sætter ikke et på 40, nej, nej, de skal nok opføre sig ordentligt. Hvis det var tilfældet, så var der meget lovgivning, vi ikke skulle lave herinde.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må nok sige, at det er meget svært for mig at fange logikken i hr. Homanns argumentation og hele hans opfattelse af denne sag. Jeg forstår ikke, hvorfor hr. Homann er så ked af, hvis dette lovforslag bliver gennemført. Jeg skulle i stedet for mene, at hvis man ikke gennemfører det, hverken L 97 fra foråret eller dette, så ville alle sundhedsudgifter, som ikke bliver dækket af det her, jo skulle dækkes af det offentlige. Det burde hr. Homann være glad for. Men nu er det jo sådan, at der måske er nogle private, der kunne tænke sig at dække den udgift. Så behøver det offentlige ikke dække den, og det er da rart. Jeg ville rent logisk tro, at hr. Homann også havde det syn på tingene, men der er åbenbart nogen, der synes, at det offentlige skal bruge så mange penge som overhovedet muligt.

Så skal jeg selvfølgelig beklage over for fru Brinck, at jeg i første omgang kom til at glemme at besvare spørgsmålet. Der er ikke det samme anciennitetskrav, nej, det er også rigtigt. Men når det gælder den selvstændigt erhvervsdrivende, så kunne det også være, at den selvstændigt erhvervsdrivende måske er lidt vigtigere for sin

virksomhed, end lønmodtageren er. Der er måske meget, der står og falder med, om den selvstændige, om ejeren af virksomheden kan være til stede eller ej i sin lille virksomhed, hvor der måske er meget få medarbejdere.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg må så konstatere, at der er vi ikke enige. Jeg kan konstatere, at Dansk Folkeparti ønsker en stigende privat finansiering af sundhedssystemet. Det er vi ikke enige i i SF, men det er ærlig snak fra Dansk Folkepartis side.

Jeg synes også, at hr. Mikkel Dencker kom med en anden interessant og vigtig pointe i sit indlæg, nemlig at her laver man en prioritering. Man har den vigtigste, det er virksomhedslederen, det er den selvstændigt erhvervsdrivende, han eller hun, som regel han, kommer forrest i køen. Dernæst har man de nøglemedarbejdere, som den her virksomhedsleder udpeger. De kan så komme næst efter i køen. Og til sidst, allerbagest i køen, kommer arbejdsløse, pensionister, studerende.

Det er ærlig snak. Jeg er lidt overrasket over, at det er Dansk Folkepartis holdning, at man skal skubbe pensionister og arbejdsløse bagest i køen, og at man skal rangordne mennesker sådan, at man vægter selvstændigt erhvervsdrivende over deres medarbejdere og igen dem over folk, der står uden for arbejdsmarkedet. Jeg synes ikke, det er sympatisk, men jeg synes, det er meget ærlig snak.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg skal også blot takke for det ærlige svar, hvoraf det jo tydeligt fremgik, at Dansk Folkeparti synes, at nogle er vigtigere end andre på en arbejdsplads, at det er helt i orden, at direktøren har andre muligheder end den almindelige lønarbejder. Det var jo den holdning, vi prøvede at vride ud af fru Colette Brix i sidste samling, hvor vi jo også havde erkendelsen i, at man vedtog en lov, som gjorde, at deltidsansatte ikke kunne få den her sundhedsforsikring, mens andre kunne. Nu er det så direktøren, der skal foran alle de resterende, fordi det sådan set ikke betyder noget for Dansk Folkeparti, om ordningen overhovedet tilbydes medarbejderne.

Det er jo det, der ligger i, at der ikke er de samme anciennitetskrav. For når der ikke er de samme anciennitetskrav, så kan en virksomhedsleder lave den fuldstændig ene og alene for

sig selv og så sige: Ja, jeg tilbyder det til de af mine medarbejdere, som har været her i 70 år. Og det har Dansk Folkeparti ikke tænkt sig at gøre noget ved, for Dansk Folkeparti synes, det er helt i orden, og man må erkende, at der er nogen, der er vigtigere end andre. Tak for et ærligt svar.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg synes jo, det var meget flot, at hr. Homann og fru Brinck konkluderede, at vi var uenige. Det har jeg egentlig haft som konklusion hele tiden, hele vejen igennem. Men nogen er jo så hurtigere end andre.

Kl. 17.10

Men vi har i Dansk Folkeparti faktisk ikke noget imod, at private ønsker at betale for en sygebehandling. Det kan vi ikke se noget galt i. Det hele skal vel ikke dækkes af statskassen eller kommune- eller amtskasser, hvis der er nogle andre private, som gerne vil lægge pengene til selv.

Vi mener ikke, der er tale om nogen rangordning af folk, men i Dansk Folkeparti har vi altså en erkendelse af, at i den lille selvstændige erhvervsvirksomhed står og falder hele virksomhedens eksistens og måske også de tre, fire arbejdspladser, der i øvrigt er skabt i virksomheden, med, om virksomhedsejeren kan være til stede i sin virksomhed og levere et stykke arbejde dér.

Den erkendelse er vi nået frem til i Dansk Folkeparti. Det er muligt, man ikke har den andre steder. Der mener man åbenbart, at selvstændigt erhvervsdrivende er nogle onde kapitalister, og dem gælder det om at jorde mest muligt. Det er jo så åbenbart forskellen, og det er vi så glade for at vi har konstateret.

Charlotte Dyremose (KF):

Som det efterhånden må være bekendt, havde vi i sidste samling et lovforslag, hvor vi gav mulighed for arbejdsgiverbetalte sundhedsydelse. Tankegangen bag det daværende lovforslag var at tilskynde virksomhederne til at have et socialt ansvar.

Med dette lovforslag får så selvstændigt erhvervsdrivende og deres eventuelle medarbejdende ægtefæller også en mulighed for at få en fradragsret til en sundhedsforsikring, så de kan komme hurtigt tilbage i arbejde. Man kan forestille sig, hvilken katastrofe det er for en lille selvstændigt erhvervsdrivende med kun sig selv

i virksomheden at være væk fra arbejdsmarkedet i flere måneder, og hvordan man kan miste kunder på den konto.

Det, vi synes er utrolig vigtigt ved det her lovforslag, er, at man sikrer mulighed for at lave en fælles forsikringsordning, hvor en virksomhedsejer kan lave en fælles ordning for sig selv og sine medarbejdere og på den måde få en samlet ordning, der ikke kun gælder medarbejderne, men som også gælder virksomhedsejeren selv. Derfor støtter Det Konservative Folkeparti forslaget.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg har altså stadig væk meget, meget svært ved at forstå, at det her skulle være udtryk for virksomhedernes sociale ansvar. Og jeg vil godt bede om en pædagogisk forklaring på, hvordan det kan være en del af et socialt ansvar udvist af den selvstændigt erhvervsdrivende over for sig selv. Det er i hvert fald en for mig ny og også noget besynderlig måde at definere det at udvise socialt ansvar på, hvis det drejer sig om at udvise det alene for én selv.

Kan fru Charlotte Dyremose ikke bekræfte, at det i dag er sådan, at selvstændigt erhvervsdrivende ikke beskattes af deres sundhedsforsikringer? De beskattes ikke, fuldstændig på lige fod med det, som regeringen og Dansk Folkeparti indførte med lovforslag nr. L 97.

Og kan fru Charlotte Dyremose ikke også bekræfte, at der er forskel på den ordning, som tilbydes medarbejderne, og den, der tilbydes direktøren, nemlig at der ikke stilles samme krav til, hvornår man kan opnå den?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Som sagt i min ordførertale mener jeg, at det lovforslag, vi lavede i sidste samling, netop var et udtryk for, at vi gerne vil give virksomhederne mulighed for at tage et socialt ansvar over for deres medarbejdere.

Vi har så videreudviklet det her lovforslag, og problematikken med de selvstændigt erhvervsdrivende kom op i forbindelse med lovarbejdet omkring sidste lovforslag, hvor der blev gjort opmærksom på, at selvstændigt erhvervsdrivende også kunne have meget stor gavn af at få mulighed for at få denne her ordning, bl.a. at de kunne få en ordning, hvor de selv kunne blive omfattet i den ordning, som de laver for deres

medarbejdere. Vi synes faktisk, det er ganske, ganske hensigtsmæssigt, at vi nu også tager hensyn til denne gruppe af selvstændigt erhvervsdrivende.

Kl. 17.15

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg synes ikke, at jeg hørte den der pædagogiske forklaring på, hvori det sociale ansvar ligger. Nu har Venstres og De Konservatives ordførere sagt, at det her bygger videre på det der med, at virksomhederne skal udvise et socialt ansvar. Jeg kan simpelt hen ikke forstå det, og derfor vil jeg frygtelig gerne, om jeg kunne få en yderst pædagogisk forklaring.

Så er det jo rigtigt, når fru Charlotte Dyremose siger, at det her med de selvstændige også kom op under behandlingen i sidste samling. Det er helt korrekt. Kan fru Charlotte Dyremose så ikke også bekræfte, at i den forbindelse afviste den borgerlige regering at tage det med med henvisning til, at det er en privat udgift, og sådanne udgifter skal man ikke have fradrag for?

Den holdning har man så ændret, hvilket ikke er nyt i denne her sag, det er jo skive for skive, og derfor skal jeg bare høre: Den næste skive er det så, at lønmodtagere, som ikke får sundhedsforsikring af deres arbejdsgiver, men betaler den selv, skal have den private udgift som fradrag?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg må tilstå, at det undrer også mig såre, at det forslag kan fremstilles, som om det giver bedre muligheder for at tage et socialt ansvar.

Må jeg forstå det derhen, at det er vigtigere at tage et socialt ansvar for direktøren, end det er at tage et socialt ansvar for den arbejdsløse? Det, der er kommet ud af regeringens lovkompleks, som Det Konservative Folkeparti støtter, er jo, at direktøren og nøglemedarbejderne i virksomheden er omfattet af det sociale ansvar, mens den arbejdsløse sammen med pensionisten og den studerende ikke er omfattet af det.

Hvad er det for en opfattelse af socialt ansvar, som ligger bag? Bliver det næste, at når fru Charlotte Dyremoses regeringsfælle, statsministeren, taler om social arv, bliver det ikke så meget et spørgsmål om at løse den sociale arv for bistandsklienten som at hjælpe bankdirektøren til at leve bedre med sin sociale arv?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg har tydeligvis ikke udtrykt mig klart nok, kan jeg forstå på de to ordførere.

Jeg omtalte det sociale ansvar – nu siger jeg det én gang til – i forbindelse med lovforslaget i sidste samling. Jeg gentager: lovforslaget i sidste samling. Okay? Jeg siger så, at i forbindelse med det lovarbejde blev der gjort opmærksom på, at der også var stort behov for, at virksomhedsejere selv kunne være med, f.eks. at den lille selvstændigt erhvervsdrivende har hårdt brug for det her.

Her mener jeg faktisk også, at det er yderst hensigtsmæssigt, fordi man netop meget hurtigt, som jeg også sagde i min ordførelse, kan slå en lille virksomhed ihjel, hvor ejere kan miste hele sit kundegrundlag, hvis den eneste medarbejder f.eks. er syg et halvt år. Derfor synes vi faktisk, at det er fornuftigt at tage det her skridt.

Det er rigtigt, at det blev afvist i forbindelse med det sidste lovforslag, men det er altså sådan, og det har jeg også sagt i forbindelse med masser af anden lovgivning, at i Det Konservative Folkeparti vil vi hellere lave god og grundig lovgivning, end vi vil lave hurtig lovgivning. Derfor er man nogle gange nødt til at vente og få gennemarbejdet tingene ordentligt. Det syntes vi så også at vi måtte gøre her.

Med hensyn til den sociale arv så forstår jeg overhovedet ikke, hvad det her på nogen måde har at gøre med den sociale arv. Jeg kan simpelt hen ikke forstå den sammenkobling, der blev lavet af hr. Morten Homann. Det her er ikke et tiltag for at bryde den sociale arv; det er heller ikke et tiltag for at gøre det modsatte. Det her er et tiltag for at hjælpe nogle selvstændigt erhvervsdrivende, og så kan det være, at det har en lille sidegevinst, fordi det får nogle mennesker væk fra nogle ventelister, sådan så alle andre borgere kan blive behandlet hurtigere. Det kan vi heller ikke være kedede af i Det Konservative Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg takker for det meget klare, pædagogiske svar. Jeg forstår, at det her ikke har noget med virksomhedernes sociale ansvar at gøre. Det var sådan set også det, jeg mente. Det er fint. Så er vi bare uenige om, hvorvidt virksomhederne skal tage det ansvar på sig eller ej.

Kl. 17.20

Så siger Det Konservative Folkepartis ordfører, at man gerne vil gøre tingene ordentligt, og

derfor kan der jo komme ændringer, og det skal jeg lige love for der så sandelig er kommet her. Jeg må bare gentage, at i oktober 2001 syntes Venstre og De Konservative, at hvis man skulle noget som helst i denne her retning, var det vigtigt, at alle medarbejdere blev tilbudt det. Da vi kom til februar 2002, måtte man godt plukke medarbejdere ud, men nej, nej, ikke noget med de selvstændigt erhvervsdrivende; det har vi på skrift. Nu kommer de selvstændigt erhvervsdrivende så med, og derfor er jeg selvfølgelig lidt bekymret for, hvad der sker i 2003.

For mig at se kan der ske to ting: Enten kommer andre private udgifter for selvstændige også ind som noget fradragsberettiget, eller også skal lønmodtagere, som i øvrigt ikke får en privat forsikringsordning af deres arbejdsgiver, også have fradragsret for deres sundhedsforsikring. Hvad bliver det? Nummer et eller to?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jamen det beroliger mig meget, at man i regeringen er gået over til princippet om godt og grundigt lovgivningsarbejde. Det tror jeg vi alle sammen havde nogle oplevelser med i foråret bl.a. på skatteområdet, hvor vi havde nogle meget store lovkomplekser om ejendomsværdiskat og vurderingsorganisationer, som blev haster meget hurtigt igennem. Men jeg er glad for, at erfaringer har vist, at godt og grundigt lovgivningsarbejde er det bedste.

Så vil jeg sige, at jeg er ked af, jeg har taget ordene socialt ansvar i min mund. Jeg kunne forstå, at det ikke behagede den konservative ordfører at tale om socialt ansvar. Så må jeg bare konstatere og have den konservative ordfører til at bekræfte, at man med det lovkompleks, som man har fremsat her, har lavet en rangordning for, hvem det er vigtigst at få sundhedsbehandlet i det her land, en rangordning, som sætter den selvstændigt erhvervsdrivende, direktøren, øverst, dernæst vedkommendes nøglemedarbejdere, og så må resten af medarbejderne sammen med den arbejdsløse og den studerende og pensionisten pænt vente bagest i køen, til det bliver deres tur.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

I nærværende lovforslag og i lovforslaget fra sidste samling blev der lavet nogle ganske faste anciennitetskrav, som man f.eks. kan benytte sig af i virksomheden. Jeg erindrer også i forbindel-

se med det forrige lovforslag at have udtalt, at jeg sandelig håbede og gik ud fra, at mange virksomheder ville give det her gode tilbud til alle deres ansatte.

Jeg har f.eks. en stærk formodning om, bl.a. på baggrund af samtaler med flere virksomhedsledere, at man netop skaber det bedste miljø på arbejdspladsen og dermed den bedste produktivitet, den bedste stemning og den bedste fremgang for sin virksomhed ved ikke at gøre forskel på medarbejderne, eller hvis man gør det så gøre det ud fra nogle faste krav, som medarbejderen på et tidspunkt kan leve op til. Jeg tror faktisk, at masser af virksomhedsledere er så fornuftige, at de sagtens selv kan tænke sådan.

Det gælder om i den her situation at lave en ordning, der er fleksibel nok til, at vi rent faktisk også kan bruge den ude i den virkelige verden, at det ikke bare er sådan en fin ting, vi har lavet på et tegnebræt herinde på Christiansborg, men at det er noget, der virker, når det kommer ud i den virkelige verden, hvor det skal bruges. Det mener vi at den ordning som vi lavede sidste år kan.

Hr. Morten Homann behøver sandelig ikke at undskylde, at han tog ordene socialt ansvar i sin mund. Jeg diskuterer meget gerne socialt ansvar med hr. Morten Homann, og vi har jo heldigvis også i den nuværende regering lavet en del tiltag på det område, som jeg mener fungerer rigtig godt, og der kommer flere af slagsen.

Men vi behøver ikke nødvendigvis at tale om socialt ansvar hver dag. Jeg synes, det er vigtigt, at vi taler om det, og at vi sørger for, at vi tager et stærkt socialt ansvar. Jeg kunne nævne masser af områder, hvor denne regering har gjort det, men jeg mener, at det vil falde væsentligt uden for denne debat, og det er jeg ikke sikker på at formanden vil tillade.

Så er der det her sidste spørgsmål om rangordning. Jeg har ikke noget ønske om rangordning. I Det Konservative Folkeparti går vi ind for et offentligt sundhedsvæsen, der kan klare alle opgaver, men vi går også ind for at få fjernet de ventelister, som vi i masser af år ikke har kunnet få fjernet med en socialdemokratisk regering. Nu bliver vi altså nødt til at lave nogle tiltag.

Jeg ved ikke helt, hvorfor den her diskussion overhovedet kom ind her, for jeg mener ikke, at det er det, det her forslag handler om. Jeg forstår ikke det ...

Formanden:

Ja tak!

Charlotte Dyremose (KF):

Så må jeg vende tilbage.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Hvis det har lydt, som om jeg har beskyldt regeringen og Det Konservative Folkeparti for at tale om socialt ansvar hver dag, har jeg udtrykt mig meget klodset. Det er absolut ikke tilfældet.

Så vil jeg sige, at det kan godt være, at man forestiller sig, at man kan bekæmpe ventelister med det her forslag, men uanset hvordan man forestiller sig det, kan man ikke løbe fra, at det her forslag rangordner, hvem det så er, der kommer forrest på den venteliste: Det er lettest for den selvstændigt erhvervsdrivende at komme forrest, dernæst kommer vedkommendes nogle medarbejdere, og til sidst må den arbejdsløse og pensionisten stå og håbe på, at der også er noget tilovers, når det bliver deres tur.

Kl. 17.25

Jeg kunne forstå, at fru Charlotte Dyremose har talt med indtil flere erhvervsledere om det her forslag, så jeg vil lige spørge: Er det måden, man laver lovgivning på, at man taler med nogle erhvervsledere og hører, hvordan de har tænkt sig at administrere forslaget, og så håber man på, at resten af det samlede danske samfund spiller i samme takt, og håber på, at man kan sikre borgernes retssikkerhed på den måde? Det synes jeg ikke lyder specielt betryggende.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg vil benytte lejligheden til at gøre mit svar til hr. Morten Homann færdigt. Som sagt handler det her ikke om at bekæmpe ventelister. Det er ikke vores intention med det her. Det gør vi på så mange andre gode områder, bl.a. med de 1,5 mia. kr., som det er lykkedes denne her regering at få udmøntet til kortere ventelister, hvor resultaterne også begynder at vise sig nu. Det er ikke det, der er intentionen med det her forslag.

Intentionen med det her forslag er at lave nogle tiltag for nogle selvstændigt erhvervsdrivende. Hvis vi så samtidig ender med også at få bekæmpet lidt ventelister, så fred da være med det. Så ville det jo ikke være så forfærdeligt.

Så til den rangordning, som hr. Morten Homann bliver ved med at komme tilbage til: Nej, der er ikke nogen rangordning i det her. Som

sagt mener jeg ikke, at det her tiltag er for at bekæmpe ventelister, men hvis det nu skulle være det, hvad er så så forfærdeligt ved, at man står som nr. 10 på ventelisten og fem af dem, der er foran, bliver behandlet et andet sted? Så står man som nr. 5. Det har jeg personlig ikke noget imod.

Om man laver lovgivning ved at tale med erhvervsledere? Nej, man laver lovgivning ved bl.a. at tale med de mennesker, som er ude i den virkelige verden. Det nytter ikke noget, at vi sidder herinde på Christiansborg bag de tykke mure og ikke taler med mennesker ude i den virkelige verden. Men det, det gælder om, og det, jeg også sagde før, er, at vi prøver at lave noget lovgivning, der virker. Det gør vi bl.a. ved at tale med de mennesker, det vedrører.

Formanden:

Hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

I SF kan vi konstatere, at regeringen med det her forslag har valgt at fortsætte den privatisering af det danske sundhedssystem, som man iværksatte i sidste samling. Dermed er man altså også med til at cementere det billede, som står ganske klart, at når Venstre og De Konservative før valget sagde, at de ikke ønskede et Forsikringsdanmark, er det en ganske anden virkelighed, som gælder nu, hvor vælgerne har talt: Vejen cementseres i retning af et sundhedssystem, som bygger mere og mere på private ordninger og bygger mere og mere på forsikringsordninger.

Det her forslag giver en voldsom ulighed i sundheden mellem folk, som har en sundhedsordning på deres arbejde, hvad enten det er som virksomhedsleder eller som medarbejder, og dem, der ikke har. Som vi har været inde på nogle gange i løbet af debatten, laver man en rangordning af menneskene i det her land. Man laver et A-hold, hvor virksomhedslederne står forrest, og hvor nøglemedarbejderne bagefter har de gode muligheder for at vælge og vrage mellem offentlige og private sundhedssystemer, og bagefter i køen kommer pensionisterne, børnene, de studerende, de arbejdsløse, hvis sundhed tilsyneladende ikke ligger regeringen ret meget på sinde. I hvert fald må de pænt vente, til det bliver deres tur.

Det, der står tilbage på bundlinjen, er, at der ikke bliver gennemført én ekstra sundhedsbehandling af, at man laver et forslag som det her. Der kommer ikke flere læger af, at lægerne både

skal arbejde på et offentligt og et privat sygehus. Der kommer ikke flere sygeplejersker af, at sygeplejerskerne både skal beskæftiges i det offentlige og det private.

Så det er kun et spørgsmål om, at man flytter problemerne rundt og får muligheden for at vælge, hvem det er, der skal komme forrest i køen. I stedet for at man behandler folk efter, hvem der er mest syg, og hvem der har mest behov for hjælp, behandler man nu folk efter, hvem der har den højeste værdi. Hvem står som virksomhedsleder? Hvem er nøglemedarbejder i en virksomhed? Og så må de, der ikke er så meget værd for samfundet, så må pensionisterne, de arbejdsløse og de studerende pænt vente, til det bliver deres tur.

Det her forslag illustrerer til fulde, hvad det er for en samfundsudvikling, som et mere privat sundhedssystem vil medføre, og det er absolut ikke et billede, som tiltaler SF. Derfor vil jeg sige, at vi i SF synes, at det er en helt, helt, helt forkert udvikling, som regeringen har kastet det danske sundhedssystem ind i, og SF vil under ingen omstændigheder støtte et forslag som det, der ligger.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg kan snart ikke udtrykke det flere gange, men jeg vil endnu en gang gøre det. Jeg forundres over den diskussion, som hr. Morten Homann drejer det her over på. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor det var ventelister, hr. Morten Homanns ordførertale drejede sig om, og ikke det lovforslag, vi rent faktisk er ved at behandle her.

Siden vi nu åbenbart skal blive ved med at diskutere ventelister, så er det altså – det håber jeg hr. Morten Homann kan bekræfte – en kendsgerning, at efter at regeringen er begyndt at føre denne politik på sundhedsområdet, hvor der er blevet tilført 1,5 mia. kr., som er begyndt at blive udnyttet, er ventelisterne faldet. Det håber jeg hr. Morten Homann kan bekræfte.

Kl. 17.30

Så vil jeg så godt høre, om hr. Morten Homann har noget som helst bevis for, at det har betydning, at der samtidig har været færre operationer på private hospitaler. Det må jo være tilfældet, hvis SF vil køre det keynesianske nulsystem, hvor effektivitet og produktivitet åbenbart ikke kan udvides på nogen som helst måde, ligegyldigt hvilke tiltag man gør. Er det sådan, jeg skal forstå det?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu tror jeg ikke, der er ret mange af de private virksomhedsledere, fru Charlotte Dyremose taler med, som vil give hende ret i, at den bedste måde at effektivisere på er at oprette et dobbelt administrationssystem, hvor man skal køre to parallelle systemer, sådan som man er i gang med at gøre på sundhedsområdet.

Jeg er ked af, hvis jeg har gjort det her til en diskussion om ventelister, men jeg vil gøre opmærksom på, at det faktisk var fru Charlotte Dyremose, som i sit ordførerindlæg netop bragte diskussionen om ventelister på banen.

Så jeg vil godt gentage det, der er mit hovedargument imod forslaget. Det er ikke et spørgsmål, om det hjælper på ventelisterne eller ej. Nej, det er et spørgsmål om, at man med forslaget er med til at cementere en opdeling af befolkningen i et A-hold, som får valgmuligheder i forbindelse med sygdomsbehandling, og et B-hold bestående af studerende, pensionister, arbejdsløse og børn, som ikke får de valgmuligheder og bliver skubbet bagest i køen, når det drejer sig om sundhedsbehandling. Det kan godt være, det er den udvikling, man ønsker, men i SF synes vi, det er en dybt usympatisk udvikling.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg mener, det er en helt fordrejet debat, der slet ikke går på det, sagen handler om.

Nu har jeg været nede og læse min ordførertale igennem, og hvor i min ordførertale kan hr. Morten Homann finde, at jeg beskæftiger mig med ventelister? Jeg mener faktisk ikke, det er dem, forslaget her handler om, og jeg vil godt høre, hvor hr. Morten Homann fandt det. Jeg beskæftigede mig først med ventelister, efter at de blev bragt op i de korte bemærkninger, og det vil jeg godt høre, om hr. Morten Homann lige kan bekræfte.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg beklager, at min fotografiske hukommelse ikke slår til, men jeg skal gerne nærlæse referatet af denne folketingsdebat, og så kan vi jo konkludere, om det var i ordførerindlægget eller i de korte bemærkninger.

Men jeg synes ikke, det er dét, der er det afgørende i denne debat. Faktum er, at man har fremsat et forslag, som cementerer opdelingen

af befolkningen i et A-hold, som består af virksomhedslederne og de nøglemedarbejdere, som de udpeger, og et B-hold bestående af resten af befolkningen, bl.a. studerende, pensionister og arbejdsløse, som ikke får de valgmuligheder, men bliver presset bagest i køen. Det er dét, som er bundlinjen i forslaget, og det er jo derfor, SF under ingen omstændigheder vil støtte det.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu er der jo ingen af os, der kan læse fru Charlotte Dyremoses ordførertale fra i dag, og derfor skal jeg bare spørge SF's ordfører, om SF's ordfører kan bekræfte, at hvis vi læser referatet af forhandlingerne i sidste samling om L 97, som jo er hele grundlaget for lovforslaget her, taler fru Charlotte Dyremose om, at det netop er fremsat for at fjerne ventelisterne. Det sagde fru Charlotte Dyremose som en del af sit ordførerindlæg tirsdag den 26. februar 2002.

Formanden:

Jeg synes efterhånden, at debatten kører ganske meget i ring og bevæger sig ganske langt uden for det, sagen drejer sig om, og derfor foreslår jeg egentlig, at vi går videre i ordførerrækken.

Anders Samuelson (RV):

Konklusionen først: Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget.

I bund og grund mener jeg og Det Radikale Venstre, at udgangspunktet skal tages i spørgsmålet om ventelister. Hvis der ikke var ventelister, var der jo ikke behov for dette forslag, så enkelt er det jo. Forslaget er jo kun nødvendigt på grund af, at der er ventelister.

Så er spørgsmålet: Hvordan bekæmper man bedst ventelister? Ja, man kan jo symptombehandle ved at give nogle en mulighed for at få et fradrag og dermed springe op foran på listen, og så er der jo rent umiddelbart ikke nogen venteliste; sådan føles det i hvert fald af den gruppe. Men spørgsmålet er, om man samlet set får gjort noget ved ventelisterne med det indgreb, og det mener vi faktisk ikke.

Det eneste, man måske opnår, er, at det samlede pres for at få lavet de strukturreformer, som måtte være nødvendige inden for det offentlige sygehussvæsen, bliver mindre. Måske bevæger man sig på den måde alt i alt længere væk fra at få løst de generelle problemer, som ligger bagved, og som vi vel alle sammen her i Folketinget

et eller andet sted kan blive enige om skal løses, nemlig problemerne med ventelisterne.

Kl. 17.35

Der er også et andet forhold, som gør sig gældende. Det Radikale Venstre er imod forslaget på grund af, at man endnu en gang indfører en særordning, og vi har som et ganske enkelt princip i Det Radikale Venstre, at det vil vi ikke være med til. Vi mener faktisk, at vi skal have et gennemskueligt skattesystem, hvor der ikke den ene gang efter den anden opbygges nye særordninger.

Så kan man sige: Jamen en særordning som denne her koster altså ikke ret meget, bare 10 mio. kr. Javel, men vi har også haft et forslag om en anden særordning til behandling tidligere i dag. Her var det kunstnerne, der skulle have en specialordning med at kunne overføre deres indtægt fra det ene år til det andet, og den kostede også 10-15 mio. kr., eller hvor meget det nu var. Bliver vi ved på den måde, skal der ikke mere end 100 af den slags forslag til – og det kan jo hurtigt ske, hvis man fortsætter i det tempo, man er oppe i for øjeblikket – før vi simpelt hen får en ekstra udgift på særordningsområdet på 1 mia. kr.

Hvis vi fik 600 af den slags forslag, ville udgiften nå op på 6 mia. kr. For de penge kunne vi såmænd i stedet for halvere mellemskatten, og det synes jeg altså ville være en bedre måde, for så havde alle fået nogle flere midler mellem hænderne – i hvert fald dem, der er på arbejdsmarkedet – og dem kunne de så bruge til det, de havde lyst til. Den vej vil vi hellere gå, i stedet for at man hele tiden forsøger at gøre det godt for nogle bestemte grupper i stedet for at løse de generelle problemer, som ligger bagved, og derfor er Det Radikale Venstre imod forslaget her.

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på området, fru Pernille Rosenkrantz-Theil, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Dette forslag betyder, at skatteyderne betaler for, at en gruppe af borgere får nemmere og hurtigere adgang til sundhedsvæsenet end andre grupper. Det øger den ulige adgang til sygehuse, øger opdelingen af borgerne i et A- og et B-hold og forlænger ventelisterne til offentlige sygehuse. Forslaget understøtter det synspunkt, at patienterne skal prioriteres efter, hvorvidt det er en samfundsøkonomisk god forretning at operere dem, og det vil sige, at arbejdsløse, pensionister og andre sættes bag i køen.

Lovforslaget vil føre til en vækst i antallet af private sygeforsikringer, hvorved der vil opstå en øget ulighed blandt landets borgere, for så vidt angår adgangen til sundhedsbehandlinger. Enhedslisten ønsker derimod at udvikle et sundhedssystem, som giver alle de samme tilbud, uanset om de selv eller deres arbejdsgiver er i stand til at betale for behandlingen eller en sygdomsforsikring. Et godt sundhedssystem skal finansieres over skatten og være gratis for brugerne. Det kræver skatteindtægter, og derfor er Enhedslisten imod at undtage så den ene, så den anden form for indtægt for skattebetaling.

Vi vil derfor holde fast i de principper, der skal være grundlæggende i den danske skatte-lovgivning. For det første at alle former for indkomster er skattepligtige, og for det andet at det er uden betydning for den skattemæssige behandling, om indtægten fremtræder i form af kontanter eller i form af naturalier. Men regeringens politik går i den stik modsatte retning. Der etableres hele tiden nye muligheder for at slippe for at betale skat, og konsekvensen er øget ulighed og en undergravning af det offentliges indtægter og dermed også på sigt af velfærdssamfundet.

Kort og godt: Dette forslag medvirker til at nedbringe det offentliges skatteindtægter og overlader sygdomsbehandlingen til privat finansiering. Det vil Enhedslisten under ingen omstændigheder medvirke til, og derfor stemmer vi nej.

Bodil Kornbek (KRF):

Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Mogens Nørgård Pedersen, kan ikke være til stede, så jeg vil fremføre følgende:

Kristeligt Folkeparti stemte før sommerferien imod L 97 om skattefrihed for arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger – ikke fordi vi har noget imod, at virksomheder tager et socialt ansvar, men forslaget var, på trods af at det blev udvidet til at omfatte en større medarbejdergruppe, stadig stærkt ekskluderende over for de medarbejdere, der har dårligst fodfæste på arbejdsmarkedet, nemlig de deltidsbeskæftigede, og de, der har været ansat under et år.

Selv om Kristeligt Folkepartis daværende skatteordfører, hr. Ole M. Nielsen, under debatten om L 97 bl.a. påpegede, at de selvstændige ikke var omfattet af forslaget, kan vi ikke støtte nærværende forslag. De selvstændigt erhvervsdrivende skal selvfølgelig have samme rettigheder som alle andre, men når det er de svageste i

samfundet, der på sigt kommer til at betale prisen, må vi stå af.

Kristeligt Folkeparti mener, at alle skal have lige vilkår, hvad angår sygdomsbehandling. Vi vil ikke være med til at give bestemte grupper fordele på dette vitale område, lige meget om det er lønmodtagere eller selvstændige, der er tale om, og Kristeligt Folkeparti vil derfor stemme imod forslaget.

Kl. 17.40

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne takke repræsentanterne for et flertal af Folketingets partier for tilslutning til dette lovforslag.

Jeg er helt opmærksom på, at den debat, der nu har været, efterlader en række spørgsmål, som man gerne vil have lejlighed til at dyrke i udvalget. Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere, for jeg ser frem til en konstruktiv udvalgsbehandling, men jeg vil gerne nævne en enkelt ting, og det er spørgsmålet om forholdet mellem selvstændige og de medarbejdere, der er på virksomheden – altså den udvidelse, der her sker i relation til det samlede sundhedsvæsen.

Specielt fru Sandy Brinck rejser spørgsmålet i en sådan form, så man fornemmer, at klassekampen efter fru Sandy Brincks opfattelse endnu ikke er forbi, og så kan vi jo bruge meget tid. Jeg vil ikke spille Folketingets tid på en meget lang debat om klassekamp. Vi kunne godt bruge meget tid på den, absolut, men det er en debat, som vi har haft adskillige gange, og som vi også havde, da vi havde det forrige forslag til behandling her i Tinget. Jeg vil gerne fortsætte den debat i udvalget, men jeg synes ikke, der er grund til, at vi bruger frygtelig meget tid på den i dag.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu sidder skatteministeren jo ikke i Skatteudvalget, så det bliver nok lidt svært.

Jeg har et par meget konkrete spørgsmål til skatteministeren, som ikke kræver store ideologiske eller filosofiske diskussioner, men meget konkrete. De registrerede revisorer påpeger meget korrekt i deres høringssvar, at næste skridt i denne salamimetode af undergravende virksomhed over for det frie og lige sundhedsvæsen er, at lønmodtagere, som ikke får en forsikringsordning betalt af deres arbejdsgiver, også får en fradragsret for den private udgift, som skatteministeren i hvert fald i foråret mente, at det er.

Derfor vil jeg spørge, lige så vel som jeg spurgte den konservative ordfører: Bliver det næste skive i salamimetoden?

Et andet spørgsmål er vedrørende anciennitetskravet. Gør det ikke indtryk på ministeren, når der i høringssvarene dels bliver påpeget et behov for en præcisering og dels, at hvis den præcisering ikke kommer, er hele grundlaget for at sige, at hvis arbejdsgiveren skal have muligheden, skal det være på betingelse af, at medarbejderne også får den, fuldstændig væk?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg har givet tilsagn om, at vi under udvalgsbehandlingen kan få afklaret de spørgsmål, som drejer sig om både præcisering og andre ting, og at jeg meget, meget gerne møder op i udvalget for at tage den ideologiske diskussion, som fru Sandy Brinck meget gerne vil bruge Folketingets tid på i dag.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu er meningen med, at man har tre folketingsbehandlinger af et lovforslag, jo sådan set, at tingene skal foregå i fuld offentlighed, så befolkningen kan følge med og høre de forskellige partiers holdning. Derfor synes jeg ikke, det er acceptabelt, at ministeren blot henviser til, at den debat kan vi tage for lukkede døre i udvalgsbehandlingen.

Jeg må stadig spørge, om ministeren ikke kunne forholde sig rent politisk her i den åbne debat til, om regeringen kommer med forslag, som skærer endnu en skive af den frie og den lige behandlingsadgang. Der kan enten ske det, at lønmodtagere, som ikke er dækket af en arbejdsgiverbetalt forsikringsordning, også får deres private udgifter fradragsberettigede, eller at andre udgifter for den selvstændige, som i dag anses for at være private udgifter, også bliver fradragsberettigede. Der er to muligheder, to risici, og jeg synes, ministeren bør forholde sig til det rent politisk.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne i forlængelse af de bemærkninger, formanden gjorde om omfanget af denne debat, understrege, hvad det er, der er til behandling, hvad det er, der er på dagsordenen. Det er det forslag, vi i øjeblikket behandler, det er det, vi tager stilling til.

Jeg har ikke tænkt mig i dag at svare på hypotetiske spørgsmål om, hvilke forslag vi eventuelt kunne tænke os at komme med om et halvt, et helt eller to år. Vi har ingen andre planer p.t.

Kl. 17.45

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det, jeg spørger til, er faktisk noget, som ligger i høringssvarene til lige nøjagtig det her lovforslag, så vi er ikke ude på et eller andet, der ligger langt, langt væk fra debatten.

Det ene spørgsmål, jeg stillede i første omgang, og som skatteministeren nu har haft to muligheder for at svare på, er, om skatteministeren ikke godt kan se, at når man i høringssvarene påpeger et behov for at præcisere anciennitetskravet, så er det altså ikke nok, at ministeren bare forudsætter, at man opfører sig ordentligt derude og ikke bare laver en forsikringsordning til sig selv og så tilbyder den til medarbejdere, der har været ansat 50 år, altså kommer med et fuldstændig teoretisk tilbud til medarbejderne. Det må skatteministeren da forholde sig til. Det er meget, meget konkret i forhold til det her lovforslag:

Det ligeledes meget konkret i forhold til det her lovforslag, at regeringen nu åbner op for, at private udgifter skal gøres fradragsberettigede, og derfor er det helt naturligt at spørge, om det er noget, der skal udvides. Skatteministeren må meget undskylde, hvis vi har en lille bitte bekymring, for faktisk er det ikke engang et år siden, at skatteministeren pure afviste, at det, vi står med i dag, ville komme fra regeringens hånd.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 79: Lov om ændring af visse afgiftslove. (Nedsættelse af afgiften af cigaretter, spiritus og mineralvand).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 7/11 2002).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (V):

Det lovforslag, vi skal behandle nu, er ud fra skattepolitiske og samfundsøkonomiske synspunkter ganske fornuftigt. De foreslåede afgiftsnedsættelser på tobak og spiritus er helt i tråd med de anbefalinger, Skatteministeriet udsendte i grænsehandelsrapporten fra november 2000. Problemet blev altså anerkendt af den tidligere regering, og nu kommer vi med en løsning. En løsning som ikke fjerner al grænsehandel, men som klart mindsker presset på to af de mest grænsehandelsfølsomme varer, nemlig spiritus og cigaretter.

De foreslåede afgiftssænkninger skal ses i lyset af 24-timers-reglen. Fra 2004 kan Danmark ikke opretholde særstatus og have restriktioner på indførelsen af de omtalte varer til eget forbrug. Det vil naturligvis betyde, at danskerne i endnu større omfang end i dag vil valfarte til udlandet for at købe cigaretter, såfremt vi ikke ændrer de danske afgifter.

Når danskerne først kan indføre cigaretter til et helt års forbrug lovligt, så kræver det nødvendigvis, at afgiftsforskellen mindskes, såfremt vi ønsker at fastholde handel i Danmark. Det gælder sådan set også spiritus. Bortfaldet af 24-timers-reglen vurderes at koste 1,4 mia. kr., men Danmark tjener rent faktisk penge ved at sænke afgifterne og reducerer dermed tabet.

Derfor er det samfundsøkonomisk fornuftigt at vedtage det her lovforslag, og så har jeg endda ikke nævnt de generelle fordele, der altid er ved at mindske grænsehandel.

For Venstre er det ikke et mål, at forbruget af hverken spiritus eller cigaretter øges, tværtimod, men det her forslag er fornuftig skattepolitik, og det handler ganske enkelt om, hvor handelen skal ligge. Cigaretter bliver ikke mindre skadelige af at blive købt i Tyskland eller for den sags skyld mere af at blive købt i Danmark.